ANY IX.—NÚM. 378 · 10 céntims · BARCELONA, 23 DE FEBRER DE 1916

PATUFET

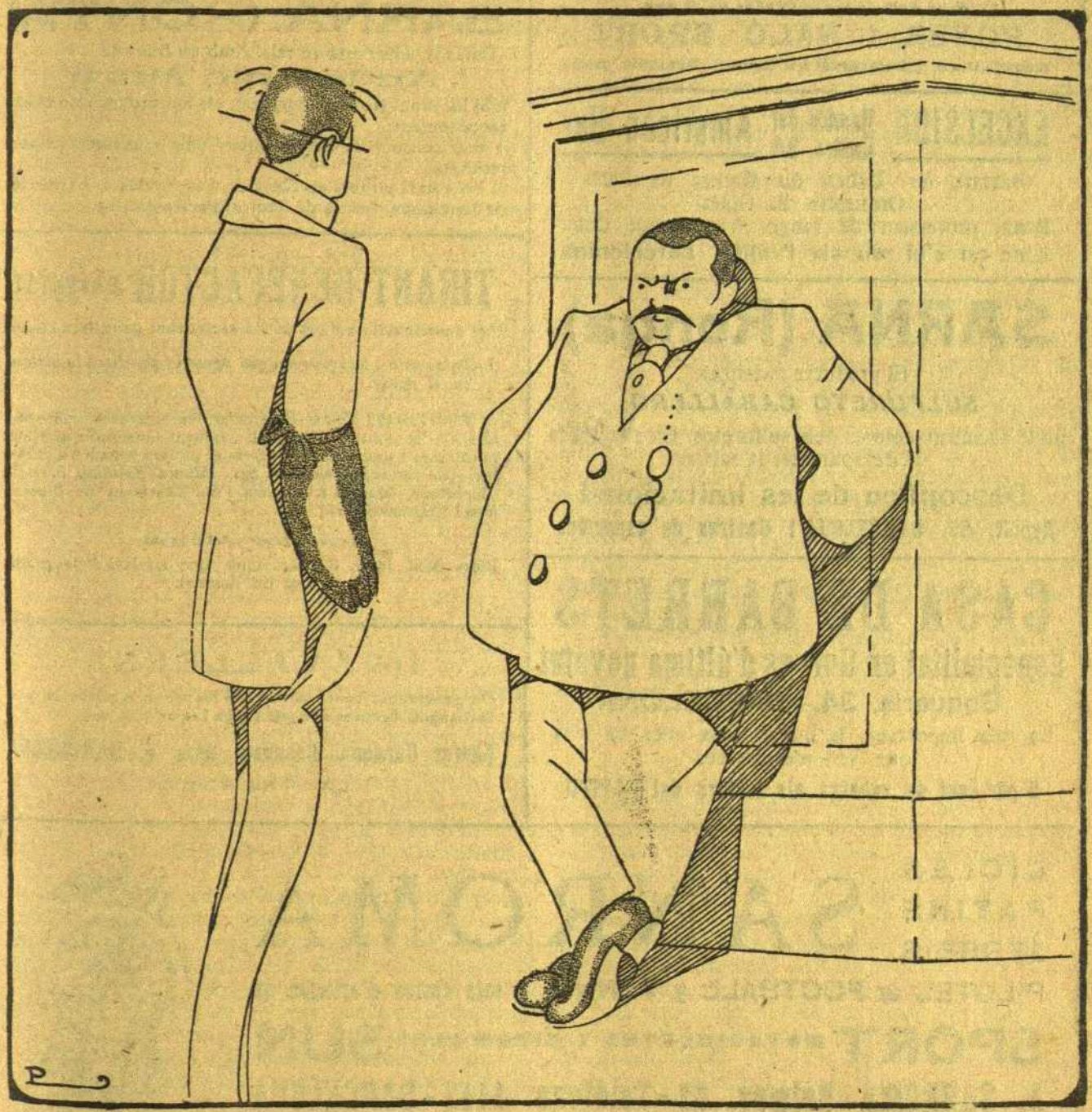

—Li voldría demanar quinze dies de llicencia.
—Per negoci o per plaer?
—Per negoci: me caso.

= TEATRE ROMEA =
COMPANYÍA PLANA-LLANO
Éxit continu de
La propia estimación

ROYAL CONCERT
Pabellé de Moda — El Rei dels Music-Halls
Éxit de
MALATZOFF ET GEORGEFF
45 HERMOSOS ARTISTAS 45
Gran éxit de los voltiados en el nou
FOYER I SALÓ SPORT
Entrada lliure — Restaurant a la carta — Bufaques gratis

EXCELSIOR Rambla del Centro, 34 American Bar
Barman Mr. Urban du Monica de París
Orquestra S. Ginés
Boxa, professeur de tango Príncipe de Cuba
Lloc on s'hi reuneix l'«élite» barcelonina

SARNA (Ronya)
El producte patentat
SULFURETO CABALLERO
no té els inconvenients dels sulfuretos. En 10 minuts fa desaparèixer la sarna.
Desconfieu de les imitacions!
Assalt, 86, BARCELONA i Centres de específics

CASA DE BARRETS
Especialitat en Gorres d'última novetat
Boquería, 34.—BARCELONA
La més important, la que serveix més bé i la que ven més barato
5 per cent de rebaixa als lectors del PAPITU

LADILLAS (cabras)
exterminades en un minut amb
L'INSECTICIDA PARADELL
UNA pesseta frasc : Per correu 1'50 ptes.
Farmacia Paradell
Assalt, 28 (carrer Nou)

SARNA (RONYA)
Curar-la, sols costa 10 rals. Amb un frasc de
Antisàrnic Martí
n'hi hà prou. No fa pudor, com els Sulfuretos, i no té cap inconvenient.
Son consum és extraordinari pels séus meravellosos resultats.
De venda en tots els Centres d'específics i Farmacies de Barcelona, i en la de l'autor, Parlament, 17.

TIRANT-BENEFACTOR PATENTAT
Pel desenrotlio del pit de les senyores, cavallers i nens
Indispensable a tota persona que aprecii i practiqui la higiene en el vestir.
Amb l'us del *Tirant-Benefactor*, les senyores conseguiràn el desenrotlio dels pits, poguent prescindir aixís de medecines i onguents perjudicials móltes vegades a la salut.—De venda en casa els *Srs. Eduard Schilling, S. en C.* (Barcelona, Madrid i Valencia) i del fabricant de lligacames i tirants «*Smart*»
Amador Alsina
Riera Sant Joan, 8, Barcelona, que enviarà follet gratis a qui ho demani.

!!CAVALLERS!!
Per preservatius bons, baratos i de les millors marques del país i estranger, dirigir-se a la més antiga i acreditada casa
Carrer Cardenal Casañas, núm. 4.-BARCELONA
LA FRANCESA

CICLES
PATINS
JERSEIS
SANROMA
PILOTES de FOOTBALL y TENNIS y tota classe d'articles de
SPORT MOTOCICLETES Y SIDDE CARS SUN
A. SANROMÁ - Balmes, 62 - Teléfono 1445 - BARCELONA

BARCELONA, 23 DE FEBRER DE 1916

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Pelayo, 38
Hores, de 10 a 1
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
ESPANYA, trimestre . . . . . Ptes. 2
ESTRANGER, « . . . . . » 3
Pago anticipat
Dels treballs publicats en son responsables els seus autors.—No's retornen els originals.

PAPITU

LES HORES D'AMOR SERENES

Aquesta és, germans caríssims, de les darreres cròniques que la nostra ben trempada ploma dedica a la curridología. S'ha acabat el curs o s'ha acabat el bròquil, diguin-ho com vulguin. Altres problemes de més vital interès reclamen la nostra atenció. Anem, doncs, a donar els últims quatre copets a la qüestió del Congrés Magne de curridos que, segons vàrem quedar, se celebrarà al Palau de Belles Arts, edifici que llinda per un cantó amb el Saló de Sant Joan i per l'altre amb el tranvía de Badalona.

L'idea, com totes les que nosaltres llancem a la circulació, ha despertat una saragata fenomenal (ara no sé si *saragata* és paraula catalana). De Tortellà han promés baixar a l'acte l'herbolari, que és el confessor corporal dels curridos de la comarca, i el noi del menescal que va fugir amb una ballarina i trenta duros del séu pare.

De Solsona baixarà el droguer de la plaça de les Garces, que està renyit amb la dóna perque la va trobar jogant a bitlles amb el jutge de pau; el corneti dels Solsonins, que de resultes d'haver fet un petó fora de *puesto* a una minyona, va arribar allò que's diu a les portes de la mort, amb un llavi inflat que va perdre tres anys l'embocadura; i el galant jove del Casino de Dalt de tot (perque hi ha un altre Casino que és el de Dalt). De Mollet vindràn trentasís joves que per la festa major fan mólta broma. L'any passat varen calar foc a l'envelat i ficaren sagrantanes a dintre'ls violins dels musics. De Reus pujaràn noucents trentavuit intel·lectuals que cada setmana van a brenar a fòra i entre patata i patata recorden a Niezche, a Tolstoy, a Kant i a Pihano (un sabi rus que ja fa temps mou mólt soroll i toca totes les tecles). De Granollers han escrit que assistiràn a la festa tots els joves dels 14 als 30 anys i els senyors dels 30 als 50 casats, viudos i solters. Tots sense excepció, perque s'ha descobert que en aquesta simpàtica població son curridos tots els homes. Es veu que ho dóna el clima. El grupu de «Els Alhambrins», una colla de jovenets d'una societat que se nomena l'Alhambra—l'Alhambra a Granollers!—vindràn amb penó alçat i disposats a tot, i els de l'Orfeó—un Orfeó que fa tres mesos que canta i ja son vuitcents i ja canta norantatrès cançons a seixanta veus cada una—també han dit que hi volen assistir amb la senyera. Una senyora senyera que és una deixa d'un pellaire d'Igualada i pesa vuitanta kilos, sense'ls guarniments que'n pesen vuitanta més. Els de Cardadeu també hi seràn, disposats a ... fer ferm el nom de la seva población. De Vich hi assistiràn els socis joves de «Catalunya Vella», que fa uns quants dies varen matar el porc i ara van ardents com una mala cosa. Els presidirà en Manel dels Ous, célebre a la comarca pels... *bueno*, ja s'ho poden pensar.

D'Igualada baixaràn els blanquers amb en Freixa, empressari, revolucionari i amic del x barri, fabricant de pa moreno i amic particular de'n Gorki. En fi, tot Catalunya s'ha aixecat al sol anunci de la nostra gran idea. De tot arreu hem rebut adhessions entusiastes, i fins es diu que'ls catalans de Buenos Aires, que han conegut el nostre projecte cablegràficament, estàn fent una suscripció ¡i ens enviaràn diners. La cosa marxa. Diners i tot! Som uns murris.

Ara només falta, perque la nostra esplèndida pensada pugui realitzar-se sense entrebancs, que no s'hi oposin els de Valladolid ni la Càmara de Comerç de Saragossa. Nosaltres tenim por que si en Paraíso se'n entera no faci campanya en contra, basant-se en que un «Congrès de Curridos a Barcelona» pot ésser perjudicial per a l'industria (l'industria?) aragonesa i pel comerç de les demés regions en general. Creiem, no obstant, que si el senyor Paraíso reflexiona veurà que'l foment de la curridología aquí entre nosaltres pot ésser beneficiós a l'industria de fabricació de sucre per medi—en aquesta casa encara de medi no'n diem *miljá*—per medi, repetim, de la remolatxa; perque sapigut es aquell conte del jove que volguent escarmentar a la seva germana d'un vici lleig com tots els vicis, un dia, al presentar-la a un amic séu, digué, treient-se una remolatxa de la butxaca i després d'haver fet la presentació de la germana: «El meu cunyat!» Si la remolatxa pot arribar, doncs, a assolir la categoría de cunyat entre nosaltres, el desenrotllo de les costums currides és la sola i única manera d'aturar el mal, i si el currido, doncs, fa obra contraria a l'ús de la remolatxa per les senyores, lo natural és que vingui una sobra d'aquest producte agrícol que ja's cuidarà el senyor Paraíso de recollir per a que a la capital aragonesa en facin sucre de piló—essent remolatxa, el sucre ha d'ésser de piló; no pot ésser de cap altra classe.

Si els castellans no s'oposen, doncs, a la nostra obra tindrem Congrés, i si tenim Congrés que's preparin els pagesos, que no cal pas que plogui. Jo'ls hi asseguro que hi haurà mullader...

***

Estem en ple carnaval o carnestoltes. La temporada es caracteritza per una major corrent de poca-solta que's manifesta en trajos animals i en bromes animals com els trajos. De tant en tant i com un oasi de bon gust es veuen màscares que llueixen vestits originals i decoratius, dit sigui això en honor al déu Momo, que s'empenya la multitut en tornar-lo memo. Els balls estàn despampanants. Allò no és ballar. Allò és masegar-se mutuament. Els de l'«Espanyol» semblen un olla a l'hora d'arrancar el bull. Un padré per aquí, un coll d'oca per allà, i les patates i mongetes amb el bròquil i la col que pugen i baixen com el tramvía funicular. Quin caldo! Es inútil i *prolijo* ademés fer una llista de les societats que donen balls de disfreces. N'hi ha a tot arreu. Fins al Matadero de Sans fan el ball del sang i fetge.

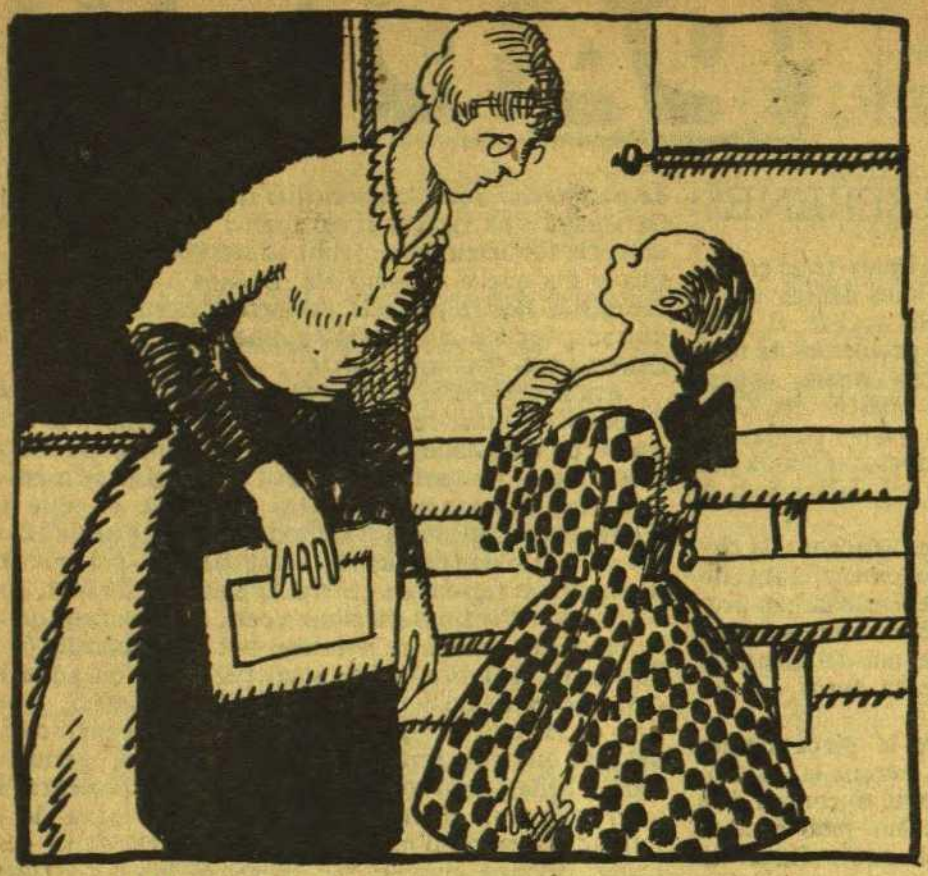

—¿Vostè sab lo que és una selva verge?
—Verge... Verge... Com no sigui que encara no hi hagi entrat l'home.

IMPROVISACIÓN EN EL HOTEL MUNDIAL PALACE

A nuestro amigo D. Eladio Cardó Ferré en el día de su homenaje con motivo de su triunfo electoral.

I

Los compañeros prudentes, (1)
Sección de Fontanería, (2)
entre los que compartía
los recados más urgentes; (3)
con galante cortesía
saludan al concejal (4)
por su triunfo colosal;
¿quién más digno que un obrero
que ostenta hoy toga sincero (5)
que admira todo fiscal? (6)

II

Si el honor es del partido, (7)
es del Municipio gloria (8)
al archivar en su historia
un obrero que ha subido; (9)
su aplicación le ha valido
llegar a tan alto grado; (10)
será concejal honrado, (11)
velará por sus amigos, (12)
sus actos son los testigos
que aprecia el desheredado. (13)

III

Hoy no se puede vivir (14)
y no se puede comer; (15)
es triste empleado ver (16)
que no se puede vestir; (17)
es preciso revivir (18)
y mejorar los jornales, (19)

---

(1) La prudencia és la mare de la ciencia (*Don Juan Tenorio*).
(2) A câla Ciutat, diràn noms i sous.
(3) I si no eren *urgentes*, que no'ls compartía?... Veritat que també?
(4) Berretada.
(5) Concejal de Fontanería amb toga (figurí de la Pelegrina).
(6) No'l te que admirar! El fiscal i tot el jutjat en pès.
(7) I nostre.
(8) Visca!
(9) Això està ben clar: un obrer que ha pujat a visitar l'Arxiu.
(10) No tant alt, que l'Arxiu de câla Ciutat total és al segón pis.
(11) No ho dubtem.
(12) I pels que no ho som?
(13) Demanem una regidoría en classe de «desheredados».
(14) Conformes.
(15) Al Suiç, sí.
(16) Més trist és ésser cessant!
(17) Baratet, sí.
(18) Duro, duro!
(19) O sinó, huelga.

DEL PARNÀS PAPITESC

Primera poesía de les diferentes que publicarem amb permís de l'Academia de la Llengua, del Consistori dels Jòcs Florals i de l'inventor de la pèga dolça.

HOMENATGE

Com que's tracta de poesía, ara nosaltres escrivim en prosa. Potser que la composició que avui honra les nostres pocasoltes columnes, no reuneixi la condició de l'actualitat. Tant li fa: la Poesía i les faves ofegades, com mólt bé deia Raimond Lull i Comes, son eternes. Sempre hi haurà poesía!... Sempre hi haurà faves!... I la poesía que ara llegirèu, i que solament nosaltres glosarem amb modos, art i lliviandat epicena, per dir quelcom, és de les que's veuen i no's creuen, de les que's tornen a llegir, de les d'aixuga't i tornem-hi. Nosaltres, aimants de que hi passeu el vostre esguard, sols vos direm que excepció feta del *Dante*, el *Tomante* i *La Vida Galante*, no coneixem rès més extraordinari. I ara vos donem comiat, paraula netament catalana, que encara que'l nom recordi un específic, vol dir «Salut i peles». Comiat prenguèu, que parla el Poeta:

no esperar los funerales (1)
del triste trabajador:
Gardó será el defensor, (2)
modelo de concejales. (3)

IV

¿De qué sirve al pobre obrero
aprender de ser lampista (4)
y de quemarse la vista? (5)
¡Por cobrar de basurero! (6)
Antes todo fontanero
le daban de trajes tres, (7)
hoy va desnudo de pies
o con mugrienta alpargata. (8)
¡Qué bien canta el gran Zapata (9)
tras de Cervantes después! (10)

V

Menos derroches de miles; (11)
pensad por el dependiente
que no sucumba indigente
entre tristuras febriles; (12)
con palabras varoniles
defended siempre al hambrien-
[to. (13)
Y a quien no falta talento
sabrá cumplir su deber (14)
y será, según mi ver, (15)
gloria del Salón de Ciento. (16)

VI

Al levantarme a brindar,
brindo cual se brindar yo, (17)
deseando por Gardó
una vida sin pesar; (1)
deseando sin tardar (2)
progrese el buen abogado, (3)
ejemplar obrero honrado, (4)
y que llegue en el registro (5)
verse, sino de ministro, (6)
al menos de diputado. (7)

—Per què vols que anem al llit tant aviat?
—Perquè tinc el cap mòlt carregat.

(1) No esperem, que és tard.
(2) També.
(3) Déu ho faci!
(4) De rès, está vist.
(5) No's cremi, senyor poeta, no's cremi vostè... Calma!...
(6) *«La lampistería por los suelos»* (Conferencia que pròximament se llegirà en el Dormitòrium Ateneo Barcelonés).
(7) Tres més que a un periodista.
(8) Te raó.
(9) Ara, ara!
(10) Naturalment que siés *trasé*, ja val per *después*; però mai se perd rès per dir les coses dues vegades.
(11) *¡Menos política y más administración!*-SALOMÓ.
(12) I amb tantes hores de feina.
(13) I amb *teca* millor que millor.
(14) Ara, a aquell que li falti, ja estem frescos!
(15) I el nostre.
(16) I fins quan es mori tindrà retrat, mal pintat, això sí, en la Galería de Catalans Il·lustres, tant admirada per tots els empleats de la casa. I ara, va nostre: recomanem al senyor Gardó que proposi al Consistori calar foc a tota aquella colla de ninots empestifats per una serie d'emblanquinadors de la pintura. Els homenatjats, mòlt respectables; però els pintamones... Que's cremin, per qüestió d'higiene pública.
(17) *¡Olé er Gayo!*

(1) Si és concejal de debò, ja veurà quins números de varietés municipals l'esperen.
(2) *¡Ansioso!*
(3) No podem donar el domicili del bufet, que sinó creguin que'l donaríem per no fer quedar malament al poeta.
(4) *Ejemplar que no abunda.*
(5) ¡Cristo!
(6) Aturi's, senyor Gardó!
(7) Senyor Gardó, que li volen mal! Demani per ésser bisbe, que és més tranquil!

GEROGLIFIC N.º 16

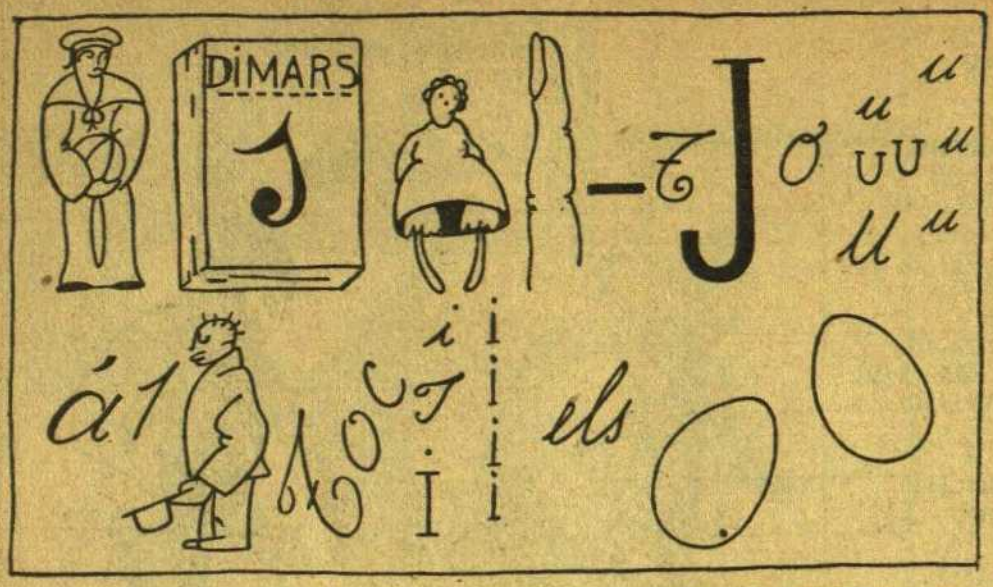

Tota persona que vulgui saber si ha endevinat o no els geroglífics que publiquem i anirem publicant, ha d'enviar la solució an aquesta Redacció i se li respondrà a la secció de *Correspondencia*.

Recomanem que se'ns enviin les solucions com a material d'imprenta, perque seràn publicades en la secció aludida.

DEL TEATRE DE LA GUERRA

Cosas que nos envía cuando le pasa por los sesos nuestro ideal y prosaico corresponsal bélico-pacifista Buendía y Gassol, el más floreciente de los corresponsales de hoy en día.

Nota.—*El señor Maura no ha contestado a la estupenda carta que le envió Buendía. Envidia, ya se lo diré. ¡Como que no le llega a la suela de los zapatos en eso de la lengua!*

Jueves, 17.—Eramos cabo al tarde, a entrada de obscuro, que con bastante faenas se veía. Un servidor estaba poniéndome un pegado al cabo de abajo del rellano de la espalda, pues hi tengo dos grandes de aquello más gordos, cuando de golpe y vuelta ¡¡pum!! Por poco me ajorda! ¡Si casi bien me mató el gusano de la oreja! Después de hacer un río para quitarme el sobre asalto, dije «¡carai!» Al cabo de una estonita ¡pam!, otro susto y otro río. Entonces, ya me subió la mosca a la nariz y saqué la nariz al balcón. Hijitos, ¡qué estropicio! Eran bombas, pero no de aquellas del «Siglo», no. A propósito: ¿en qué se parece una bomba a un nabo en pieza? En que la una esplota y el otro es-plata. (Si no es fulo.) Hicieron un Clot en el empedrado que bien bien hi hubiera cabido aquella bola tan barquillo de la calle de Pelayo. Dejando aparte 6 muertos que quedaron cadáveres, no hubo desgracias. Yo, que soy pincho y pieza y que no me atestículo por nada, me he amagado en el reboste. ¡Dios nos guarde de un ya está hecho! ¿Saben el colmo de un anticlerical? Tener un cardenal en el culo.

Viernes, 18.—¡Qué potra tengo! ¡Qué leche! ¡Qué chamba! He hecho una menor que aun no ha hecho los 45, que vale bien bien un Perú. (Tres francos con 15.) Pasaba un servidor por la calle de Trenteclefs leyendo el Brusi con las manos en la espalda, cuando siento una fuertor de Ron Cual (o sea *quina*) que me llegó a los calzoncillos. Ensumo y la veo. ¡Qué cuerpo! ¡Qué pitos! ¡Qué cara! Me hizo el ojito y yo tres quartos de lo mismo. Me dice aquello de «vamos, rubio» y arriba cartones. Al poco rato... ¿Qué no le ven la punta? ¡Y qué tenían que ver, santos cristianos! ¡Si estaba más amagada! ¿Que todo esto es como si les dijesen Lucía? Badan, pues garlando garlando resultó que mi sombrero era la fulana de todo un ministro y que sabía un nido de cosas de la guerra. ¿En qué se parece Rusiñol a Romanones? En ¡qué pinta! ¿Conque Collaso ha dicho «Guillermo, que hace torero»? Esto ha sido un ¡ay, qué tengo! ¡Y viene el marqués de Ole-ola! ¡Ya se verá de verdes y de sazonadas el miñón! ¡Si más valía un servidor!

Sábado, 19.—Nada, que no me sé avenir. Ahora ustedes, que son gente como cale, digan la buena verdad: ¿no les parece una escondida de huevo esto de no haberme hecho alcalde? ¡Yo, que aquí donde me ven chafo el castellano como un triunfo, tengo fraque, mucha conociensa y encima de todo una cabeza clara que va a la hora, y van y me nombran a Dos Rius! ¡Si hay para tirar la cabeza por las paredes! ¿Por qué los encendedores nunca fallan al tercer golpe? Porque a la tercera va la bencina. ¿Qué diferencia hay entre la banda municipal y uno que se tira una plancha? En que una Lamothe y el otro *la-mete*... ¿Y el colmo de un payés? Sembrar la discordia. Les envío una fototípica que figura uno de los tranvías psíquicos que corren ahora por París de Francia. Van sin atrocidad y sin gas pobre. Basta que uno diga «Chez Maigre», para que chano chano haga cabo allí.

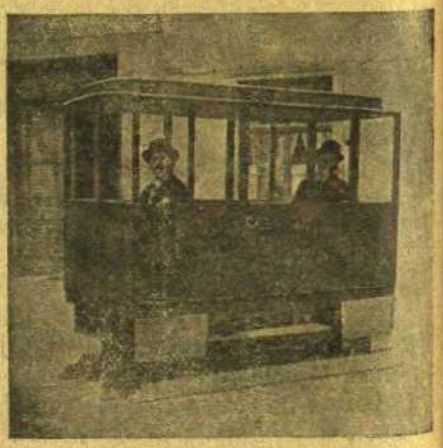

Domingo, 20.—Pues, sí. Aquella flavia me dijo que aunque estaba muy por debajo del ministro, sabía un

grapado de cosas. La metí los dedos en la boca y me dejó ir lo que sigue:—Que está más palpable que una camarera de café que hay guerra, lo menos, lo menos, para una mesada. Que los alemanes y los franceses no se pueden digerir. Que los cañones hacen un espateco de mil demonios. Que hasta que venga la Pablo habrá guerra. Que los submarinos hacen la rabanada. Que en Calais abundan los ingleses. (Ya se sabe que en cuanto uno la habilla de calé, los ingleses le empaitan.) En fin: pidan. Yo, que hago el ojo vivo y siempre estoy al tanto, les mando estas confidencias conyugales para que en saquen el suco. ¿El colmo de una modista? Perder el hilo. ¿Y el secreto para ganar al tute? Comprarse un colchón. Sí, hombres, porque *¡mata-lás!* ¿Y en qué se parece un colchonero a una soda? En que *mata-la-sé.*

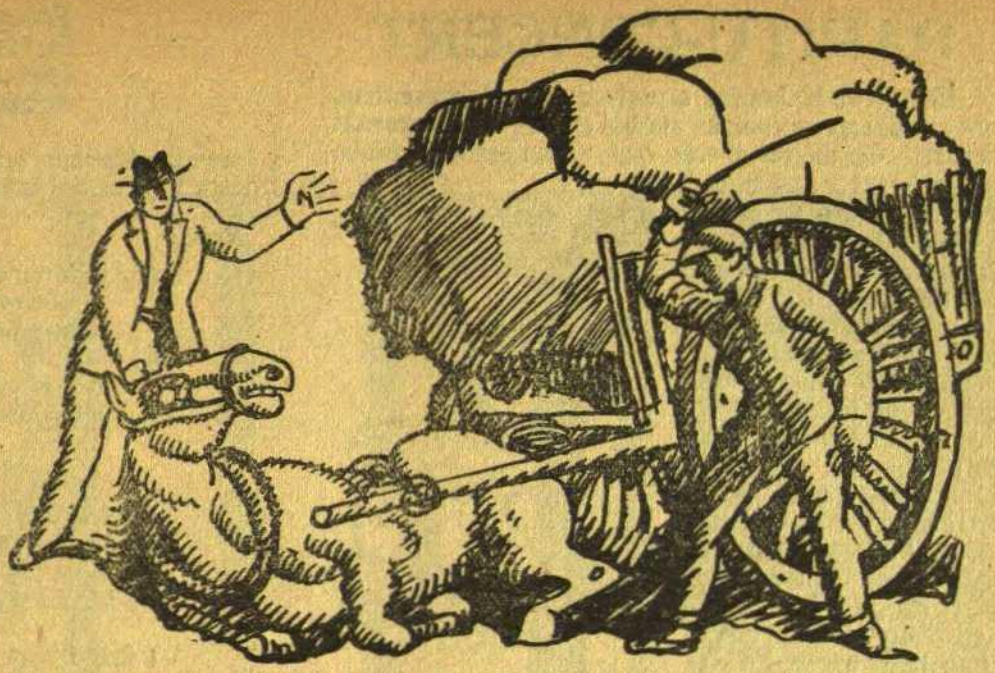

—No li pegui, pobre bestia: que no veu que s'ha fet una pelada?
—Quan jo me la faig, ningú em plany.

Lunes, 21.—He visto un par de criadillas de upa. Redondas, morenas, con pelo negro... una monada. Las tenía el ministro de Trabajos subterráneos, al que he ido a empipar para hacerle un intervivo. Verán, que hay para mojar sillas y alquilar pan. Llamo y una raspita me abre y se echa a reir. Yo creí que se rompía. Viene otra raspa y otro tipo de reir. Llega un galifardiez y otro pedo de reir. Yo, cabreado hasta la cabeza de arriba, hago y digo: «Escuchad, sudados: si estáis de lomo id a tomar viento, que de mi no se sortea nadie». En esto una de las chicas, que por cierto tiene una piga en la poste del pecho, entrando a mano izquierda, me dice a cao de oreja: «¡Es que se le ve!» «¿El qué? hago yo, ¿que soy de fuera?» «No», dice volviéndose roja, «la cebolla». Nada menos que un palmo me salía. Me la meto dentro y piernas ayudadme. ¿Saben el colmo de un chauffeur? Parar cuando el amo lo pida.

Martes, 22.—No lo digáis aquello de ayer, ¿eh? Es que se me cayó un botón, ¿saben? Hoy me he puesto un candado, que a la cuenta es el perro que va más barato. Para hacer mis necesidades, saco la llave, saco el candado y saco... el vientre de pena. Hoy llueve a botes y barrales. Yo he salido con un paraguas de un vecino de dispesa que badó. Pero es aquello: el mejor caballero cae de caballo. En la calle de «Saint-Pierre-le-plus-haut», el vecino, que iba hecho un pez, me diqueló, me arrambó el paragua» y me dió una de hongos que había para dar y vender. Total: que me la cargué y me he calado y a ver si cojo una palmatoria y me voy a casa Pistraus a hacer la hervida. Si yo me perdiese, ¿dónde me encontraríais? En Marruecos, porque *kabilas* y *meballas*. Les envío una vista de la entrada de un Cine-Teatre... «*Si no te atre* cosa que enviar!» diréis. Fíjense en los Pepes Gils de uniforme que hay en la puerta! ¿Qué bonito, hoy?

Miércoles, 23.—Hago lecho... ¿En qué se parece el alcohol al Espíritu Santo? En que es «espíritu devino». Tengo una tos como un hombre. La dispesera dice que me parezco a un balcón, en aquello de «ties-tos». Tengo esgarrifanzas de frío. Tengo dos lunares. Me parece que la diño. ¡Ah, si tuviese un fonógrafo! El médico dice que tengo una interpelación intreplanetaria en el sector niquelado de la epidermis estomacal, 2.º piso. Ya ven si tengo mala pieza en el telar. He dicho a la dispesera que se acueste conmigo para hacerme sudar y me ha dicho una cosa así que acaba en on. A lo menos estoy a 40 grados, como el de la fuerte. No quiero cabeza meterme y voy a traducir un vaudeville para la Jordi. Que prepare camisas. Recados a Morano. Recados a Montero. Apa.

JA HA SORTIT EL
Calendari-Diccionari del PAPITU
Preu: UNA pesseta.

PAPITU-CONCERT

El tipu de la Juanita capsera que avui presentem, pot considerar-se com un símbol en que està encarnat l'esperit de móltes moces que veiem per la Rambla, generalment a quarts de vuit del vespre, les quals moces realment aguanten la paella com diu l'adagi o *frase hecha*, i precisament l'aguanten pel mànec. Totes aquelles noies primes, desnarides, sense cotilla, amb uns talons de pam, amb un berretet tort i que van somrient i mirant de reull, sòn, *salvo* honroses excepcions, Juanites capseres, encara que no hagin fet mai capses. Lo de la capsa no és més que'l símbol; hi ha de tot en vinya del Senyor i en la Viña P. Volem dir que entre les noies esmentades hi ha cotillaires, planxadores, pentinadores, modistetes, etc., però que actualment totes les que han deixat l'ofici (salvant sempre les honroses excepcions) fan de lo que fa avui dia la Juanita capsera, que oportunament va deixar les capses per a no quedar-se a les capses precisament.

A totes elles els hi desitgem móltа sort, i veuríem amb gust que arribessin a traslladar-se al carrer d'Aribau, Muntaner o Casanova, al Passeig de Gracia o a la Via Diagonal, perque això fóra prova de que aniríen amunt, i si es traslladessin a l'Avinguda del Tibidabo, mès *amunt* encara.

La Juanita, capsera

(Musica de «*La Duquesa Torera*»)

CREACIÓ DE LA CARMEN FLORES

Treballava de capsera
quan el mòn no coneixía,
i per dues tristes peles
jo pencava tot el dia.

Fins que a l'últim vaig convence'm
de que allò no'm resultava,
puix guanyant tant poc salari
ni per polvos m'arribava.

—Deixa les capses—
va dir-me un dia
un pollo guapo
que'm perseguía.

Era currido,
Papitu's deia
i per més datos
de barber feia.

I un quant temps vaig viure amb ell en dolça pau
despedint-me del taller de'n Marquimbau.

Refrà:

Ai, Juanita, Juanita, Juanita,
qualsevol treballi
si no's necessita!
Ai, Juanita, que és dolç no fer rès,
menjar, dormí i beure
igual que'l burgès!

***

Als tres anys vam partir peres
i el barber se'n va anâ a França
i tornâ a fer de capsera
me feia móltа racança.

I vaig fer-me amb un Juanitu
que en el set i mig tallava
i dels nostres *fòcs* va nàixer
un Juanitu que encantava.

Pro amb aquell tipu
tant calavera
no era ditxosa
de cap manera.
I de la casa
del meu fulano
vaig escapar-me
deixant-li el nano.

I aleshores cada tarde, d'amagat,
me'n anava al carrer de Sant Honorat.

(*Al refrà.*)

***

Tant a casa la Llorença,
com al cau de l'Enriqueta,
vaig lograr bones entrades
i vaig fê alguna pesseta.

Pro amb un *tío* que l'habilla
he pogut al fi *liar-me*,
i d'anâ a corre *oficines*
he lograt emancipar-me.

I ara no'm trobo
mai en apuros;
gasto sombreros
de dotze duros,
mitges reixades,
perfumería
de la més bona,
vès qui ho diría!

Tinc un pis en l'*Avinguda* d'Aribau.
Quins progressos, des dels temps de'n Marquimbau.

(*Al refrà.*)

—Quina llàstima, Leonor, que essent tant guapota tinguis un marit tant nano!
—Sí, però ell arriba allí on mólts voldrien arribar.

CARNET DEL PAPITU

Escric, llegidors amables,
des del meu llit de sis pams,
on me trobo fa vuit dies
atacat d'una *grippal.*
Me fan mal el pit, l'esquena,
el coll, l'estómec, el cap,
els budells i *lo que cuelga*
(vull dir que a més d'aquests mals,
tinc dolorits tots els óssos
com si m'haguessin donat
un parell de garrotades
en l'espinada dorsal).
Fa vuit dies que no menjo
un trist rosegó de pa;
podré fer la competencia
an en Syrus aviat.
Son setze dotzenes d'hores
en posició horitzontal;
ni que fos una *pupila*
d'una casa de vuit rals!
Ja'm te avorrit la dieta,
i sols estic esperant
que'l meu metge me l'aixequi
la dieta, és natural,
i tinc ganes de posar-me
ben bo per poguê alternar
amb els companys d'aventures
ara que ve Carnaval,
que és la temporada forta
pels curridos associats,
i quan se fan les comandes
de juergues més importants.
Per Carnaval els curridos
no s'entenen de treball,
i els pedidos els hi plouen
d'un modo que fa fredat.

Per xo tinc ganes d'alçar-me
i recorre tots els balls
de disfreces, puix m'hi jugo
un peix que m'està esperant
la meva gran clientela,
sigui dit modestia apart,
que és adicte i conseqüents,
puix ja sab per altres anys
que serveixo amb confiança
i amb tota formalitat,
que és lo que han de fer les cases
si no's volen ensorrar.

⁂

Un amic que'm mereix crèdit
m'ha dit que l'Ajuntament
ha acordat que enguany la *Rúa*
no desfili pel carrer
de Fernando. Si que és llàstima;
ja ho veuen, còm tot se perdl
Tant típic que era el bullici
que's feia en aquell indret
amb el sortit d'arrambades,
empentes, pessics, grapeig
i demés formes palpables

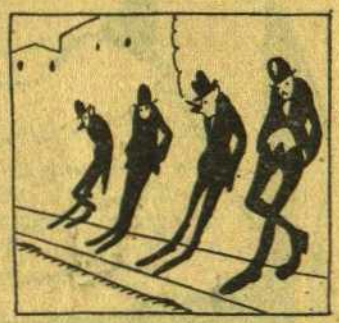

de demostrar clarament
l'entusiasme ardent i eròtic
que desperta el sexe bell!
als perfectes arrambaires
i als *tocòlegs* sempiterns
els hi aixafa la guitarra
l'acord de l'Ajuntament,
que de forma despietada
els interessos malmet
de la tant soferta classe
que's dedica al *madrugueig.*
Còm se guanyarà la vida
el gremi de graponers,
si de la *rue* de Fernando
la *rúa* se suprimeix?
S'hauràn de tocar la pampa,
no poguent tocar rès més,
els esforçats voluntaris
de l'exèrcit del toqueig.
Aquí, en nom dels *graponòfils*
i amb tot el desinterès,
PAPITU indignat aixeca
la seva potenta veu
i demana que la rúa
desfili enguany pels carrers
de Fernando, de Princesa
igual que Jaume primer,
com s'ha fet tota la vida
i deu fer-se eternament,
per mantindre ben enlaire
el règim del mullader.
Així ho reclama aquest poble
lliure, fort, gran i conscient;
i com que amb raó ho demana,
que se li dongui és de llei.

⁂

La Virgen del Pilar dice
que no quiere ser francesa,
ni que Urzáiz a Barcelona
el puerto franco conceda.
Ja que a tot lo que te traces
de *francès* i *franc* s'opose,
se veu ben be que la Verge
del Pilar no es gens *francòfila.*

⁂

De Júpiter i Venus ha cridat
en forma poderosa l'atenció
llur aproximació
que aquests dies el públic ha observat,
alguns des del terrat
i altres des del balcó.
Realment és un cas extraordinari,
i és l'aproximació mólt sospitosa
tractant-se de la estrella més hermosa
del dilatat sistema planetari.
Se veu que en les regions
eteries van els astres mólt moguts
i aprofiten també les ocasions
d'arrambar tant com poden, els barruts.
No queda un pam de net. Ave Maria!
Ja al firmament ha conseguit pujar-hi
l'alegre sicalipsis, fent-ne via,
i serà mólt possible, el millor dia,
que hi hagi mulladê interplanetari.

⁂

Amb tota la cortesía
saludem al nou alcalde,
desitjant que'ns administri
amb tant acert com son pare.

Si aixís ho fa, per premiar-lo,
li alçarem també una estatua.
No s'espanti, de tots modos,
que no serà encomanada
an en Falqués, ni mólt *menos;*
d'això n'hi donem paraula.

SPORTS

Un partit!

Gracies an aquell sant, que he vist un partit digne de l'atracció de forasters! Oh! i que ha vingut a temps, doncs un servidor, per sportiu i cronista que sigui, ja començava a tenir-ne plens els... sarrons i havía pres el determini de no badar més vegent futbol d'estar per casa i dedicar-me al pacífic passo en el cafè «Hispano-Cosmopolita. Jo, la bona veritat, vaig fer cap al camp dels «rojos» només per a veure aquell jersei de senyora que n'habilla l'Aguirreche quan fa d'arreglador. Es una debilitat que hi tinc. Quànt li devía costar? A mi, francament, m'agrada més que aquella americaneta de «zíngaro» que me'n gasten els del «Barcelona» per a fer el mec.

I a propòsit. Que'n farà ara en Peris de l'envellutada prenda? Perque no sé si ho saben que a l'«hermanito» l'han separat dels bons amb aquella finura. La veritat és que per posar-hi a aquell *menor* tant bufó, no valía la pena de disgustar a una familia. La política, ja'ls hi diré!

I anem al partit, si no s'hi oposen. De primer entuvi, els «rojo-azules» varen apretar an en Grapa, quines manaces varen tenir feina de valent. Sort que gasta guants del 42, que sinó!... En Pacàn, aclucat d'ulls, va sentir-se providencia. Al meu costat hi havía un

En Grapa, quines manaces varen tenir feina de valent.

Va encastar la sola de la sabata...

senyor que no s'ho creia que només tingués dues cames. En Pomés, el més «atleta completo» del grupu, va encastar la sola de la sabata a la galta de'n Bau, i aquèst, desagrait, ni li va donar les gracies. En Martínez va recordar-se de quan jogava a l'Europa donant feina al pito. El noi Blanco va fer-ho com una persona gran. En Bau s'hi veia «negro». An en Massana gran, el *yankee* li va perdre el respecte i l'engegà per terra uns 30 cops. Ja no hi ha creencies avui dia!

An en Massana gran, el *yankee* li va perdre el respecte.

L'Usobiaga, com aquell que rès endinya un goal i els «barcelonistes» comencen a creure que'l jutge ho fa malament. Després en Martínez la fica i els «barcelonistas» sonriuen. En Massana (petit) sembla que jugui pel què diràn. Es allò que diuen: quin és el jugador més seré? Al-fred Massana! En Tormo se recorda de que hi és, i envía un recado an en Bru, bru-tal. Rès, un altre goal. Els del «Barcelona» critiquen novament al *referee*. En Sanpere fica mà i en Gibert li diu *talòs*. Penal, patacada a l'Alcàntara, contorsió de'n Grapa empatats.

En Pacàn reb i guilla i torna i es posa al davant i busca raons an en Baonza i etc. En Martínez suca i fa goal. Els del «Barcelona» es tranquilitzen. Pito i al carrer.

Decididament renuncio al *paso* i torno al futbol. Això és jogar i lo demés... romansos. Ah! I que consti: jo em quedo amb en Peris!!

TOROS

La primera a Barcelona

—Renoi, Llàstics, que vas xulo!

—La propia, ja t'ho diré. Vol que un servidor s'acrediti. Es lo que ella diu i té més raó que'l Gallo en no tallar-se-la mentres el contractin. «No ets de lo més castiç que corre? Doncs acredita el carro, vatúa el cap d'un goç xato.» I per això m'ha comprat el cordobès i les sabates de xarol i el mocador vermell i uns calçotets de fantasía. La veritat és que un hom no pensa amb tot, que si hagués barrinat com cal a un socio com mengui, que sempre està al tanto, hauría anat a la primera amb la «honrada brusa del obrero», que deia aquell senyor del «maitín».

—I això?

—Sí, hombra! Es llàstima portar la calaixera a la plaça de l'Ostia. Mira, veus? Aquesta taca dels pantalons? Sembla de suc de mongetes, oi? Doncs avui la propia hi farà gasto de benzina i demà, que tinc que anar a l'enterro de'n Miloca, que s'ha mort d'un empatx de sogra, faré fortor d'automòbil. Si allò sembla a casa quan la legítima fa dissabte!

—I de la corrida?

—Veuràs: el «ganado», sabs? podía anar. Ben treballadet hauría fet goig. Ara que'ls «diestros»... No sé si m'entens.

—Ni gota.

—Sempre seràs «miopa». Vull dir que per una primera, jo opino dintre del meu «celebro» que calía portar gent més lluída. Perque lo que és el Navarro, que per cert és de Valencia, en Malla i en Toboso, si be no són cap cul de got, tampoc engresquen al gremi. Apunta una feineta de'n Navarro i plega el llapiç. I en quant als de la terregada, com l'altre any, maleitsiga la melsa d'un lloro filipino! En Metralla i gracies.

—Si que comencen ensopit...

—Sort que un servidor pensa fer la pau el diumenge a la Monumental. Ja he comprat una entrada de quint pis. Toreja en Coselito, el rei d'espases, la congestió taurina, la fototipia del arte! Allí podré lluir el tratjo! Allí veurem art del fi i si convé una «grasiosa». I ara, dissimula. Vaig a que la dòna em posi la benzina.

AVIS

Per qüestions guerreres hem de deixar de publicar per una temporada el nostre cèlebre folletí de la *Teca papitesca*, perque, com saben els nostres llegidors i sab tot el món, no hi ha paper, perque és una substancia que ni am paper de banc a la mà te'n volen vendre, i segons noticies potser fins arribarem a la falta de paperhigiènic.

—Si no m'omple la calaixera, no li deixaré omplir rès més.

Motius dels catalans de Buenos Aires

Sèc, Polític, Pajaritos, Pelut, Patilles, Tallarins, Tu mateix, Postures, Meterete, Guitarreta, Gruixut, Llart, Perdut, Mugrura, Caga-llits, Burrit, Nano de les Cuines, Nina, Noi de Sucre, Noi de Canya, Moca Burrus, Morrongo, Negre, Canaletes, Morenito, Conde, Marquès, Matalasser Gros, Coca, Caldera Gran, Caldera Petit, Rosset, Panxa Contenta, Fréstec, Frègoli, Xelet, Joan de l'Habana, Xirivirivi, Tomàquet, Patata, Rei del Llistó, Quitrastis, Rei de la terra Rumana, Màrmol, Maquineta, Grapa, Batillo, Garguiralas, Manresà Gran, Manresà Petit, Garrone, Pare Ramón, Sant Ignaci, Tramendu, Quevedo Gran, Quevedo Petit, Tenor, Barítono, I dôs, que l'hem de fer?, Pipa, Cagat de Puces, Torero d'Hivern, Turcos, Veterinari de Rates, Pagot, Lloro Negre, Llangoniça, Frescales, Xava, Conna, Ton dels Bous, Emperador de Lanus, Purrita, Gitano Negra, Petit de Barraques, Míster, Toribio, Tranquil, Camarer de Tumba, Xauxa, En Vido-es-poco, Pasarell, Seqüestrada, Marsala, Noi de la Feina Bona, Pota Tova, Cisteller, Tapicer, Malena, Senyor Barniç, Tòrtola, Garrapa Cristos, Tova Forns, Llapiçós, Gran Boti, Ventre de Porc, Reverte, Set Ermilles, Sepulturé, Enterra-morts, Bicicleta, Mata-moros, Domador de Fieres, Mosca, Mata l'Oso, Maturman Llapune, Nano del Villar, Pelat, Aranyeta, Catra, Sagrantana, Guirafa, Vermell, Bella, Capataç, Canxinflero Pobre, Sagi-Barba, Soldat, Banyoles, Cadiraire, Canasto, Rei de la Mentida, Burot, Au-au, Tripeta, Sac de Gemecs, Cu-cut, Fabaça, Carquinyoli, Mata Sanos, Sonàmbul, Llàstima, Clupet, Salamanca, Manetes, Cateura, Ros Blanc, Mazantini, l'Indio, Cubells, Zum Zum, Defensor de l'Emperador del Paralelo, Carmalero, Linglès, Paraguay, l'Oriental, Brasilé, Xileno, Cubano, Frases, Xino, Petxitxa, Guixes.

Forana

L temps dels raïms, que és quan les vinyes estàn ufanes i no fa el mal temps que acostuma a fer pel febrer, que és el mes de fer les faves, uns quants joves d'una població agrícola catalana mòlt important van sortir a pendre la fresca pels afores de la població perque dels dintres ve que un se'n cansa.

Aquella tarde, unes xamoses i aixerides noies de la mateixa població també havíen tingut l'idea d'anar a la vinya a collir un cistell de raïms per a portar-los a casa i poder gaudir dels fruits de la terra, ja que essent solteres no podíen gaudir dels frúits de l'amor, que són els que agraden més a les noies.

Trobant-se joves i noies, varen entaular conversa, com és natural i corrent, i un d'ells diu a la noia que era filla de l'amo de la vinya:

—Escolta, Roseta: ja'ns podríes convidar a menjar raïms de la vostra propietat, que sé que són mòlt bons.

—Amb mòlt gust—li va dir ella presentant-li el cistell curull de raïms;—tu mateix, tria els que t'agradin.

El xicot l'agafa, i alçant els pàmpols amb mòlt cuidado, diu:

—Són mòlt bonics, però sé que en teniu uns de negres que són mòlt dolços.

—Els negres—va dir-li la noia—els trobaràs al cul.

NÚMERO VINENT

Sensació al Clot, que és el Clot de l'*hermosura* de Barcelona.

Motius d'aquesta xamosa i papitesca barriada.

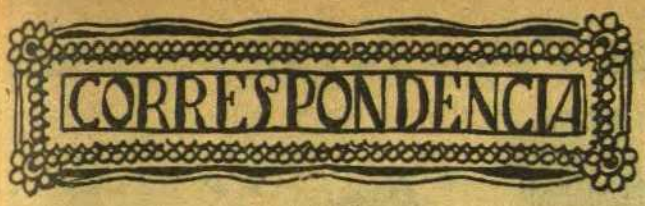

Dos que no saben escriure: El primer ha de dir guardar en contes de cassar. El 4 ha de dir: Les dabes totes de grat en contes de: Les tens de bon grat. El tè en lloc de pot. Els altres estàn bé. Visca la barrila i gloria als endevinaires.—*F. B. Titol Hasa:* Tots dos mólt bé.—*Pas T. Rada:* Està mólt ben escrit, però el final no té aquella força que's busca.—*S. Lojup R.*: Endevinat.—*Minena:* Es masa descarat. Comprèn la cosa? - *ó Kr Halls Strets:* Està mólt bé.—*Sardelo Dika, etz.*: Endevinat. Els cuplets se publicaràn.—*Pis Nachs S. en C.*: Endevinats. El primer en contes de sal ha de dir tè.—*Dugues nenes que, etc.*: Tots estàn bé, però el num. 5 ha de dir: Les dabes totes de grat, en contes de lo que diu, i el 7 ha de dir: Salve, PAPITU: ets la gala de la figa i la cigala.—*Rolant Tàrrega:* Justa, totes dues. Que per mólts anys pugui dar lliçons als endevinaires. Visca Tàrrega.—*Pel·i cules:* Ja ne varem publicar una magnífica remesa.—*F. Abat Endre:* Solució endevinada. Respecte a lo de la Biblioteca Secreta del PAPITU li haig de dir que no's publicaràn mai i sols podrà ésser visitada pels senyors que estiguin en les condicions que estipularem més endavant.—*Mitja Figa:* No més li falta mig raim o mig nap. La solució endevinada del tot.—*Un artista barrilairei* El posem a la col·lecció.—*El gran Palet:* Estàn mólt bé tots dos. *K. K. i C.ª*: Està mólt bé.—*Mari Concert:* Solucions endevinades. Xistos aprofitables.—*Noi:* Es una idea que ja la varem fer sortir al principi de la guerra europea.—*Martinet:* Solució endevinada. El que'ns envía el posem a la col·lecció.—*Piscis:* Es un magnífic treball que en contes de fer-lo pasar a un convent com fa vostè, el fem passar a una masía.—*Una rubinenca:* Per llegums nosaltres. Per solucions vostè, perque les ha endevinades.—*Khoto Phfluix:* Endevinat.—*Un que la te torrada:* Vostè està mólt de broma i nosaltres també. Me sembla que no cal dir que'ns avindrem.—*El germà petit del* PAPITU: La solució endevinada, però en contes de dir saltar ha de dir treballar.—*Torretes petit:* Endevinats tots dos el 9 i el 10. Els motius de Torelló son publicats desseguida.—*Els calents de la Granvia:* Aquests son els millors compradors. Mólt ben endevinat. Visca la barrila papitesca com diu mólt bé vostè.

J. D. C.: Endevinat. El xisto és de primera i serà publicat. Respecte a lo dels dibuixos li diré que'n tenim les carteres plenes.—*P. Xafina:* Endevinat.—*Un artiller del 42:* Endevinat.—*P. Hostaler del Poble Nou:* Endevinat.—*Brut del Born:* Tots dos estàn bé, però l'un ha de dir: jòc en lloc de sport i l'altre, tè en lloc d'ambà.—*S. D. Pere Brut:* El qüento que'ns explica ja s'ha publicat. Respecte a lo de les dònes, muts i a la gavia. Respecte al seu amic E. Rei, tinc el gust de dir-li que no'n coneixem d'altre.—*Un artista barrilaire:* Sí, ho és una mica massa el geroglífic que'ns envía.—*Un beneit del Cassino 4 vents:* Es bonic, però no és nou.—*Un parroquià:* Ho mirarem.—*Mela P. L. i C.ª*: No sé si li podrem dar la novitat que voldríem.—*P. Hicha. C. Arals:* El posem a la col·lecció.—*Chico de las Peñuelas:* Endevinat. Lo del Concurs de viatjants, bo. El xisto també.—*P 2 + k 2 × 1, etc.:* Endevinat. Els treballs que'ns envía seràn arreglats.—*Charlot:* Saludi al seu company cinematogràfic. Els treballs de vostè ens serviràn per a fer riure al públic com el del seu amic o parent.—*Sheking:* Ja li varem dir que estaba bé.—*Pere Brut i Brut:* El 51 és poc nou.—*F. Havall Harga:* Mólt bé, tot. Serà publicat.—*S. D. V. Jaumandreu:* Serà publicat.—*H. Pitxa-Carar-lsh:* N'aprofitarem alguna imatge.—*Cla i Net:* Endevinades.—*Martinet:* Endevinat i publicarem el primer del que vostè ens envía, que és de primera.—*La Molinera:* Endevinat. Endevina qui t'ha tocat.—*La Colla del Llantu:* No plorin, que l'han endevinat tots dos.—*Tit Hola:* Ola Tit! l'has endevinat.—*Pep Carrilaire:* Carrilaire i endevinaire.—*Se Ma Figuera:* Si endevina tant les figues com els nostres geroglífics tindrà mólta sort.—*Mela P. L. i C.ª*: Rebuts els motius del poble de Corbells, que seràn publicats perque son un cubell ple de barrila cada motiu.—*F. P. Un de Fal 71* Endevinat. Saludem al formidable Buendía, que és un cronista del 42 en tota l'extensió de la paraula o més ben dit del número.—*G. García el Futbolero:* Endevinat. Visca el bolero.—*Mar i Kona:* Endevinat i respecte a lo altre vostè té la paraula.—*R. Valls:* Endevinats tots. El del num. 369 que és el 6, en contes de començar dient: Sports, ha de començar dient: S'han descubert.—*En Charlot:* Endevinat. Saludarem an en Buendia, i vostè saludi al seu germà cinematografic que treballa sobre els llençols.—*S. D. Pere Brut:* Hem rebut la seva grata setmanal que hem llegit amb gust, però que no podem publicar rès perque tot es massa brut, com ja diu el seudònim de vostè.—*Un artista barrilaire:* Endevinat.—*Josep Samalsa:* Mirarem de treure'n alguna imatge geroglífica.—*J. Martí:* Endevinat.—*Pep Jurrista:* Endevinat.—*El jovent de la Pepa llarga:* Els posarem en cartera per si un dia ens decidim a publicar una segona tanda. Saludin als concurrents de câla Marina i facin un petó a la Marina i a les noies.—*Un hereu de Gracia:* Endevinat. Saludem an en Buendía de part de vostè. Bon dia i bon hora. *An en Nandu le hacen realito en una parte de la persona que está llena de muchas pesigüellas.—Uns que la tenen mólt llarga:* Tant si la tenen llarga com si la tenen curta l'han endevinada,—*Ricart Rodríguez:* Endevinat. Digui-ho als de Santa Coloma de Farnés que vulguin saber la solució del 11.

S. D. J. V. de Bellcaire: Rebuts els motius d'aquesta simpàtica vila, que seràn publicats amb tots els honors.—*En David de la colla Els Timits:* Endevinat.—*César August:* Hem rebut el seu treball, que'l posarem a la Biblioteca Secreta que és allí on hi va a parar tot lo que és massa fort per a ésser publicat i lo que se'ns envía expressament per a enriquir-la.—*Pere Brut:* La seva comedia és mólt bonica i mirarem de treure'n partit. Dediqui's a escriure pel teatre, perque vostè maneja mólt bé el diàleg.—*Khonny Phailouthy Street:* Endevinats. El xisto és poc nou i està bé. Saludem an en Buendía i li diem allò que vostè ens diu.—*Buhf Al Kull i C.ª*: Endevinats tots dos.—*Q. Lim Erda:* Tap i carbassa podría dir també. Ha endevinat el geroglífic. Se pot enviar amb un segell de quart de cèntim.—*K. Garro Avellanat:* Vostè deu voler dir dallonses d'Agramunt amb el seu pseudònim humorístic. El qüento que'ns envía és poc nou i una mica massa atrevit. Està ben escrit i vostè té condicions.—*Sama Checha Totsovint:* El felicito i li dono mercès dels geroglífics que'ns envía, que'ns daràn idea per publicar-ne d'altres.—*Un que tindrà canari:* Endevinat.—*Pep Llonçat* Endevinat. El treball que'ns envía està bé, però el final no té força.—*J. P. Casat de 9:* Endevinat. Lo del Concurs dels viatjants està mólt bé i es digne d'aquesta papitesca congregació, honor de fondes i ferro carrils.—*La Colla del Llanto:* Se publicarà segurament en el número dedicat als honorables viatjants de Catalunya i demés paisos de la terra.—*Hidròfils:* Endevinat. Lo altre de carregar a l'esquerra ja s'ha publicat, com vostè pot suposar.—*Lluminaries:* E tà mólt bé.—*M. Halam Haman:* Endevinat. Vostè és bon company de barrila.—*ó Kar Hals Streets:* Endevinat.—*Vila Alta:* Endevinat.—*Casablanca:* El dibuix està bastant bé i si segueix per aquest camí vostè anirà lluny. El xisto ja'l vàrem publicar.—*Wiskey:* Està bé i aprofitarem algunes paraules.—*Piha Carhlls:* Lo mateix li dic, salero.—*Phix Hota:* Endevinats tots dos. Ja en té dos més dels que tenía.—*Sardelo Dika:* De les paraules afegibles ne farem un treball que agradarà al públic. De lo altre no li diem rès perque té el final poc nou.—*La colla del Parrusus:* Sí, senyors, endevinada.—*Un calent de cân Torelló:* Visca Vilassar de Mar. Ne publicarem els motius. Solució endevinada.

Imp. J. Horta.-Barcelona

L'HUMOR ESTRANGER

—La senyora reb?
—Vinticinc pessetes.

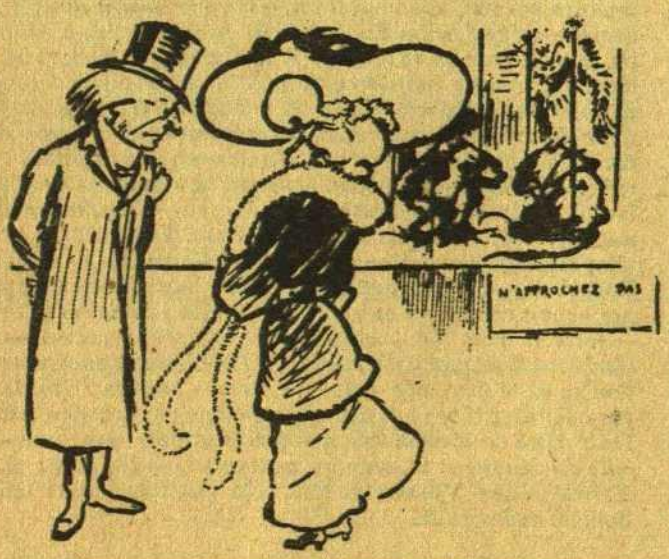

—He pensat: on trobaràs al sabi doctor X? I he vingut a la col·lecció zoològica.

—Què li va ensenyar a aquella senyora? No ens amagui rès...
—Si per no amagar-ho em vàn detenir!

Venus Sport
S. A.
Palace-Ball
Tigre, 27 : Ronda S. Antoni, 62 i 64

Barrilaires i curridos: no badeu, perque qui bada... cau, i badar per badar i caure per caure val més que ho feu en els balls de disfreces que se celebren en el VENUS SPORT, tots els dissabtes, on triomfen la gresca i el bon humor.

—Mira, Papitu: vull que em canviis el mobiliari i el compris al moblista
CASTELLNOU
Riera Alta, 26
i així serem amiguets.

—Mira, Lluis, les persones de bon gust i de paladar exquisit, compren les Ostres y Marisc en el
Carrer de Santa Ana, 24.—Barcelona

La Ciencia ha donat un pàs gegantí

Les eminencies mèdiques reconeixen amb unanimitat les excel·lentes propietats curatives de la **Injecció SYRGOSOL**, i la consideren com el remei ideal de la blenorragia.

Se garantitza l'acció immediata i sense dolor.

Enviu gratuit a qui ho sol·liciti de l'interessant folleto «La Blenorragia y su tratamiento» dirigint-se a **SYRGOSOL**, Rambla de les Flors, 8, farmacia.

606

A l'alcanç de totes les fortunes.
Afeccions de la pell i del cabell.—SIFILI - IMPOTENCIA.
Malalties ESPECIALS de les Senyores.
TRACTAMENT ELECTRIC.—**Rambla del Centre, 7, prl.** (davant del Liceu) de 7 a 8.

Les injeccions, els lavatges, el sàndalo i arheol solen retardar la cura de la **PURGACIO**, semblant primer que van bé, però al deixar-los torna el fluix, i, en general, sols entretenen la cura. Amb les especialitats

PARADELL

en pocs dies se logra la curació completa.

27 anys d'èxit

Farmacia PARADELL, Comte de l'Assalt, 28. BARCELONA

—María, ens hem de casar; la primavera s'acosta i és el temps de posar l'aucell i el ous al niu.